

ROTTERDAMSCHÉ COURANT.

DINGSDAG 14 NOVEMBER.

BUITENLAND.

LONDEN den 11 november.

Gisteren hebben, bij gelegenheid van den dertienden dag des Prins van Wallis, de te Windsor aanwezige troepen voor de Koningin en prins *Albert*, in aanwezigheid der Vorstelijke Kinderen, eene groote parade gehouden. De jonge Prins ging daarna met zijnen vader ter jacht.

Gisteren en heden is aan het bureau van buitenlandse zaken een Kabinetsraad gehouden.

Men leest in de Hof-Courant, dat lord *Palmerston* bezig is in vertrouwelijke onderhandeling met den minister der Franschen te treden, en wel over politieke zaken van het hoogste gewigt. De Regering heeft Zijn Hoogheid hare zienswijze medegedeeld, en gedurende de verblijf te Parijs zullen de Kabinetsraden te Londen hierover worden.

De baton *de Geer*, gedurende langen tijd secretaris Zweedsche legatie alhier, vertrekt eerstdaags naar Kopenhagen, waar hij voorloopig tot zaakgelastigde van Zweden benoemd is.

De zoo lang vermistte dépêche van lord *Raglan*, den 27den October uit het leger voor Sebastopol afgezonden, is den Secretaris van Staat voor Oorlog, door toekomst van den Engelschen Ambassadeur te Parijs, bekend Frankrijk geworden. Zij was door kapitein *Henderson* van achtergelaten. Ofschoon de hoofdinhoud daarmedert geruimen tijd uit andere berichten bekend was, zijn de bijzonderheden echter geen gunstigen indruk tevens gemaakt.

De *Times* deelt de volgende dépêche uit Marseille van Londen mede:

Onze correspondent bij het leger van Sebastopol schrijft den 28 October, dat 607 man lichte infanterie aan een gevecht van den 25sten heeft deel gehad en dat slechts daarvan teruggekeerd zijn. Van de kavallerie zijn 200 man in gevecht geweest en slechts 200 wedergekomen. Der officieren telt men 9 dooden, 21 gekwetsten en 4 vermisten. Het 17de regiment jansiers is nagenoeg geheel vernield. Wij behoeven versterking. Waarschijnlijk is dit geen ander gevecht geweest dan waarvan de volgende dépêche uit Konstantinopel, van den 30den dezer, in de *Morning Chronicle* opgenomen, spreekt: Den 25 October is bij Balaklava een gevecht tusschen Engelsche kavallerie en de Russen ontstaan. Van de Engelschen zijn 620 man buiten gevecht gesteld. Den 26sten hebben de Russen een uitval uit Sebastopol gemaakt, maar zijn door twee divisien Engelsche infanterie geslagen. De Russen telden 700 dooden en gekwetsten. De Engelschen hebben 1 officier en 30 man verloren. Het is men de moeilijke stelling der legers in de Krim hoe meer inzien, kan onderanderen uit de volgende oorsprong van den *Times* blijken:

Alles bewijst dat wij geen man te veel in de Krim hebben, integendeel, dat ons aan boord der schepen den vasten wal manschappen ontbreken, en dat aanzienlijke versterkingen behoeven. Wij weten dat de Russen die noodzakelijkheid niet uit het oog verliezen, dat ongeveer vierduizend man afgezonden is om de haven van lord *Raglan* te versterken en, behalve de andere schepen de vloot gaan vermeerderen. Maar de versterkingen zijn niet op eene schaal en met den berekend, deze gewigtige omstandigheid waardig spelen thans een spel van ontzettende uitgebreidheid. Het overvallende de verbaasende resultaten aan te wijzen het gevolg van het wel slagen in de Krim zouden en de ontzettende nadeelen welke eene gedeeltelijke versterking zou na zich slepen. Het is ontgezonkelijk al onze krachten aan te wenden.

De manschappen die nu in Engeland werkeloos zijn van onwaardebaar nut tot beslissing van dezen twist kunnen wezen. Ons doel moet niet slechts Sebastopol te doen vallen, maar ook al de omliggende streken en het veldleger der Russen te dwingen Schiereiland te ontruimen of de wapenen neder te werpen. Tot dit doel moet men vloot en leger veel meer versterking schenken dan tot hertoe geschied en dat wel terstond.

Waarom zouden wij in de Zwarte Zee een enkel oorlogsschip aan de op handen zijnde stormen overweldigd veroordeeld om op de kusten van Klein-Russien te vergaan, wanneer zijne diensten in de Krim niet gebruikt worden? Waarom onze manschappen en ons materieel verspillen in het wapenen van werktuigen, zoo veel van inrigting en van een zoo betwijfelbaar nut? Waarom de stoomvloot uit de Oostzee niet afgezonden om ons gedurende het stormachtig jaargetijde meesters van de Zwarte Zee te maken en aldaar alom den schrik te verspreiden?

Waarom die geheele beschikbare magt niet te samenwend en gezamenlijk op de Buxten der Krim te worden? Waarom moeten onze soldaten en matrozen een dag- en nachtwerk verpletterd worden, dat ons een man weegt, die het werk van 30,000 doen? Waarom Sebastopol verdediging is hardnekkiger dan voor Sebastopol, zijne forten zijn hechter, zijne artillerie is

krachtiger, de schade wordt sneller hersteld. Laat ons op de hoogte onzer gevaren blijven; ontmoeten ons onvoorziene moeilijkheden, dat onze veerkracht die evenare. Op onze gelukkige Eilanden behoeven wij geen enkelen soldaat om tot gehoorzaamheid aan de wet en tot trouw aan de Kroon te dwingen. Onze trots ligt hierin dat de staf des politiekonstabels den bijstand der bajonet des soldaats niet behoeft. Wij duchten geen vreemden inval, en duchten wij dien ook, dan zijn wij sterk genoeg om onze kusten zonder een geregeld leger te verdedigen.

Niets noopt ons onze soldaten hier te houden, alles om hen naar het Oosten te zenden. Zelfs indien er gevaar in lag lord *Raglan* op eenmaal 15,000 man en eene gansche stoombootvloot toe te zenden, dan nog zou dat gevaar minder zijn dan dat om een leger, door tal van oorzaken gedund, zonder genoegzame versterking een geducht beleg te laten voltoojen, waarop eewander en dan een winterveldtocht volgen zou.

De Oude Geschiedenis leert ons hoe niet de degen van *Marcellus* noch het schild van *Fabius Hannibal* gedwongen heeft Italië te verlaten, maar wel de karige staatkunde van Carthago's afgunstigen Senaat, die, door de hulpbenden terug te houden tot dat het te laat was, de plannen van dien door honderd zegeprealen uitgeputten veldheer vernietigde, en hem zijn zoo schitterend, met geene andere hulp dan de verblindende van zoovele roemrijke maar doodelijke zegeprealen begonnen werk niet liet voltoojen.

Deze en soortgelijke weaken blijven niet zonder uitwerking. Wederom zijn zeven of acht regementen in werkelijke dienst gesteld en hierbij zal het denklijk nog niet blijven.

PARIS den 12 november.

De *Moniteur* deelt heden eene dépêche mede uit Bucharest van den 8 dezer, berichten bevattende uit de Krim van den 4den, welke door de stoomboot *Christophe Colomb* te Varna zijn aangebragt. Op laatstgemelden datum waren de Engelsche en Fransche batterijen, welke eene bres moesten schieten, op 150 ellen van het punt van aanval gevestigd en hadden eene bres geopend welke 300 groot was dat den 4den storm kon worden geloopt. Alles ging overigens naar wensch, gelijk blijkt uit een rapport van den generaal *Canrobert* nopens de bijzonderheden van het beleg, dat mede door het Regeringsblad wordt medegedeeld; dat rapport bevat het verhaal van de gevechten op den 25 en 26 October, schat het verlies der Engelsche kavallerie op den eersten der beide dagen op 150 man, en zegt dat de strijd op den 26sten kort, maar levendig en luisterrijk is geweest, zoodat daardoor het verlies van den vorigen dag werd opgewogen.

Verder bevat het officiële blad nog een rapport omtrent den gezondheidstoestand van het Fransche leger, dat zeer geruststellend luidt; in het legerkamp waren geene cholera-zielen. Het getal dooden sedert den aanvang van het beleg bedroeg 95 en dat der gewonden 718.

Eindelijk behelst de *Moniteur* nog eene dépêche uit Jassy van den 8 dezer, waarin gezegd wordt dat de beweging der Ottomannische troepen naar Moldavië en de Pruth voortduurde; het Turksche leger was in staat met kracht de offensieve operatien te hervatten. *Omer-pacha* werd aan de Pruth verwacht.

Het rapport aan den Minister van Oorlog, waarvan boven met een enkel woord gewag is gemaakt, luidt in zijn geheel als volgt:

„Hoofdkwartier voor Sebastopol den 27 October 1854.

Mijnheer de Maarschalk!

Wij zetten de vestiging voort der nieuwe batterijen, welke den oostkant moeten treffen van het gedeelte des muurs dat wij aanvallen. Zij zijn op rotsen gelegen, en door middel van het doen springen der rotsbrokken, door zakken met zand en door allerhande moeilijke en vermoijende middelen zetten wij onzen arbeid voort. Evenwel zullen wij binnen kort in staat zijn ons vuur tegen de verdedigingsmiddelen te vermenigvuldigen, aan de herstelling waarvan onze tegenstanders met opmerkelijke hardnekkigheid arbeiden.

Waarschijnlijk zal dit beleg zich onderscheiden onder de meest moeitevolle.

De stad heeft veel door ons vuur geleden, en wij weten dat het verlies hetwelk hare verdedigers geleden hebben ontzettend is.

De Engelschen bewaken Balaklava, dat het centrum hunner ontscheping is, met marine-soldaten, een bataillon infanterie en Turken.

In den morgen van den 25sten, met het aanbreken van den dag, zijn de heuvels, op 2500 ellen van de haven gelegen en alleen verdedigd door eenige zeer onvolkomen werken, ieder door 100 a 150 Turken bezet en met eenige stukken geschut gewapend, door aanzienlijke strijdkrachten overrompeld, welke zich daarvan meester hebben gemaakt, na de Turken verdreven te hebben.

Terstond hebben lord *Raglan* en ik zich naar de hoogten begeven, welke de vallei van Balaklava omzoomen en de uiterste grens vormen van onze defensieve stelling gedurende het beleg. De vijand bezette de heuvels waarvan ik gesproken heb; zijne drommen bedekten de boschachtige hoogten, welke aan de zijde van de Tchernaja er den achtergrond van vormen; hij verbond

een twintigduizend man en het overige moest zich verborgen houden in de ravijnen en de bosschen. Zijn klaarblijkelijk doel, dat herwelk hij steeds zal beoogen, was ons tot hem te doen afdalen, terwijl wij onze uitstekende stellingen zouden verlaten. Ik heb mij vergeenoegd met, op verzoek van lord *Raglan*, mijne kavallerie te vereenigen met de Engelsche kavallerie, welke zich in de vlakte voor Balaklava bevond en bereids tegen de Russische kavallerie eene zeer schitterende charge had bewerktelligd.

Bovendien deed ik, terwijl lord *Raglan* twee divisien infanterie voor de haven plaatste, aan den voet der eerste afhellingen alles afdalen wat ik van mijne 1ste divisie beschikbaar had.

Zoo stonden de zaken en het was reeds laat op den dag, toen de Engelsche lichte kavallerie, ongeveer 700 ruiters sterk, zich door te grooten ijver liet wegalepen en het gros des Russischen legers met hevigeheid aanviel.

Deze vurige charge, onder het kruisvuur der musketiers en der artillerie uitgevoerd, bragt aanvankelijk eene groote wanorde in de vijandelijke gelederen te weeg. Maar die troep, te ver van ons afgeweken, ondervond gevoelige verliezen. Na de kanonniers van twee batterijen te hebben nedergesabeld, moest zij met 150 man verzwakt terugkeeren.

Gedurende dien tijd heeft mijne brigade Afrikaansche jagers, die in de vlakte links van het Engelsch leger afstond, hun te hulp willen komen, en is daarin geslaagd door eene stoute en bijzonder opgemerkte beweging, welke bestond in het op den linkervleugel aantasten van eene batterij artillerie en van eenige bataillons, welke zij tot wijken gedwongen heeft en wier vuur tegen de Engelschen moorddadig was. Wij hebben daar een twintigtal dooden en gekwetsten, waaronder twee officieren, verloren. Des vijands verlies aan dien kant is vrij belangrijk geweest, en hij heeft onze jagers trunen aftogt in goede orde en zonder hen te verstoren laten bewerktelligd. De nacht heeft een einde aan dit gevecht gemaakt.

Den volgenden morgen hebben de Russen de plaats verlaten en in de richting van *Inkermann* de Engelsche divisie van sir *de Lucy Evans*, die de belegeringswerken beveiligd, aangerast. Door een vernietend vuur, met die vastheid welke onzen geallieerden eigen is, ontvangen, hebben de Russen meer dan 500 der hunnen op het terrein achtergelaten en zich tot aan de ingangen der vesting vervolgd gezien, bovendien een honderdtal gevangenen aan hun lot overlatende. Dit kortstondig en vinnig gevecht is zeer luisterrijk geweest en heeft ongetwijfeld de verliezen van den vorigen dag vergoed.

Ontvang enz. CANROBERT."

— Bij Keizerlijk besluit is de heer *Cruvier*, gewezen directeur van den schouwburg der Porte-St.-Martin en van de Opéra-Comique, thans lid van het Wetgevend Lichaam, benoemd tot directeur der Opéra.

— Uit Athene wordt den 6 dezer het volgende gemeld: „Een brand, in het paleis van het Wetgevend Lichaam ontstaan, heeft de Fransche troepen de gelegenheid verschaft de grootste diensten te bewijzen. De *Armodis* is aangekomen; de generaal *Mayron* maakt zich tot vertrek gereed. De Kamers zijn voor veertig dagen geproclameerd.

— Het officiële Spaansche dagblad van den 8 dezer bevat een Koninklijk besluit, waarbij algemeene amnestie wordt verleend bij gelegenheid van de opening der Cortes. Volgens telegrafisch bericht uit Madrid van den 10den is de generaal *Evaristo San Miguel* verkozen tot voorloopig voorzitter der Cortes.

HAMBURG den 12 november.

Uit Kiel schrijft men den 9 dezer dat de Engelsche vloot aldaar nog geen bevel tot afschieten had. De admiraal *Napier* was bij het eskader terug. Op genoemden dag vlagden al de schepen en loeten saluutschoten, tot viering des verjaardags van den Prins van Walke.

— Den 4 dezer, als zijnde de 41ste verjaardag der vereeniging van Noorwegen met Zweden, is te Stockholm een door professor *Fogelberg* vervaardigd ruiterschild van koning *Karel Jan* met groote plegtigheid ingewijd, waarbij koning *Oscar* eene rede uitsprak, in welke hij het groot geluk der verbinding van de twee groote Scandinavische Rijken roemde. Ook te Christiania werd die dag feestelijk gevierd. Professor *Fogelberg* is tot ridder der orde van de Noordster benoemd.

KEULEN den 12 november.

De Koning van Pruisen heeft den 17 november als boer- en bededag voor de provincie Silezië, ten gevolge der overstroming welke aldaar eene zoo groote verwoesting heeft aangerigt, verordend.

Uit Berlijn schrijft men dat aldaar eene nieuwe nota der Westersche Mogendheden ontvangen is, in welke van het Pruisisch Kabinet verlangd wordt dat het zich in den grooten wereldstrijd bij haar aansluiten, minstens met Oostenrijk hand aan hand gam zal, hetwelk zich bereids verbonden heeft dezelfde staatkunde als zij te volgen.

Ook bleven sommige verzoekers dat het antwoord van Rusland bereids is ingekomen, en dat daarin, behoudens eenige wijzigingen van ondergeschikt belang, Pruisens uitnodiging om op grond der vier bekende waasborgpunten te onderhandelen wordt aangenomen.

— Uit eene doorgaans goede bron vernemen men hoe alles hoop geeft dat de voorstellen aan den Pruischen

